

Bilag 22.**Socialministerens svar på skriftlige spørgsmål.***Spørgsmål 1:*

Ad bestemmelsen i § 3, stk. 1, jfr. § 12, bedes bemærkningerne til disse bestemmelser uddybet, idet man eksempelvis tager sit udgangspunkt i grupper som huslig medhjælp, havnearbejdere og personer, der får arbejde anvist gennem vikarbureauer. Spørgsmålet bedes besvaret i relation til de dagpengeberettigede, arbejdsgiverne og administrationen.

Det bedes herunder særlig anført, hvad der ligger i sidste afsnit af bemærkningerne til § 12.

I forbindelse hermed bedes det ved 1. behandling, jfr. fortrykket spalte 4616, 1. nye afsnit, sidste punktum, anførte om fornødent kommenteret.

Svar:

Det er den enkelte arbejdsgiver, der skal afholde udgifterne til dagpenge i de første 5 uger af en lønmodtagers sygdom. Derfor har man anset det for rimeligt, at der kræves en vis tilknytning til arbejdsgiveren fra den ansattes side, før denne forpligtelse indtræder. Tilknytningen er udtrykt ved de 40 timers beskæftigelse i de sidste 4 uger før sygdommen hos samme arbejdsgiver. Når arbejdsgiveren, som følge af at beskæftigelseskravet ikke er opfyldt, ikke udbetaler dagpenge, overtager det sociale udvalg forpligtelsen.

Specielt for visse persongrupper (løsarbejdere) gælder, at deres tilknytning til arbejdsgiveren er af en sådan art, at de aldrig eller kun i særlige tilfælde vil opfylde beskæftigelseskravet. Arbejdsgivere, der i væsentligt omfang beskæftiger sådan arbejdskraft, vil være fordelagtigere stillet end andre arbejdsgivere, idet de ikke er forpligtet til at udbetale dagpenge. Disse arbejdsgivere må derfor i stedet betale et bidrag til dagpengefonden, i størrelsesorden svarende til det bidrag, arbejdsgivere, der ønsker at frigøre sig fra forpligtelsen i arbejdsgiverpe-

rioden, skal betale. For at få en retfærdig fordeling af bidragsbetalingen vil det også her være hensigtsmæssigt, at bidraget beregnes i forhold til størrelsen af den lønsum, der udbetales til disse løsarbejdere.

Problemerne i denne forbindelse ligger for det første i at afgrænse de persongrupper, der kommer ind under begrebet løsarbejdere. Havnearbejdere kommer typisk ind under denne persongruppe, men også andre grupper, herunder de i spørgsmålet nævnte, såsom huslig medhjælp af tilfældig karakter og kontorvikarer, ansat af vikarbureauer, vil formentlig kunne henføres til løsarbejdergruppen. Der er endnu ikke udarbejdet nærmere retningslinier for afgrænsningen, der først må forhandles med de respektive organisationer. Kontakt med henblik på sådanne forhandlinger vil blive optaget, så snart lovforslaget er vedtaget ved 3. behandling i folketinget. Det kan fastslås, at den største og mest betydende gruppe af løsarbejdere findes inden for havnearbejderne. Der er dog en udvikling i gang henimod en fastere ansættelsesform også for disse arbejdere, og det forventes, at der i løbet af få år kun er et fåtal af havnearbejdere, der kommer ind under betegnelsen løsarbejdere.

Det næste problem er at holde kontrol med betaling af bidrag fra de omhandlede arbejdsgivere. En stikprøvevis kontrol vil formentlig kunne foretages i forbindelse med dagpengeudbetaling til løsarbejdere. Da man ikke kan forvente, at ganske små bidragsbeløb ville blive indbetalt, og for at lette administrationen, vil det være hensigtsmæssigt, at der fastsættes en mindstegrænse for det årlige bidrag. Eksempelvis vil en mindstegrænse på 100 kr. og en bidragsats på 3 pct. af lønsummen medføre, at arbejdsgivere, der udbetaler løn til løsarbejdere på ialt under godt 3.000 kr. om året, fritages for bidragsbetalingen.

Set fra den dagpengeberettigedes side er det uden betydning, om han henregnes til